

Ah, ja sento el teu cor. Batega més de pressa.
Bum-bum, trop-trop, trip-trap, patrip-patrap.
El conte viatger hi ha saltat a dins i l'accelera.
Ara et tornaràs conte tu també, i estendràs les ales per volar.
Així és com neix un nou conte viatger al món.

Eiko Kadono

Eiko Kadono

Nascuda a Tòquio el 1935, Eiko Kadono va perdre la mare quan tenia cinc anys. Al cap de poc temps va esclatar la Guerra del Pacífic i va haver de ser evacuada al nord del Japó quan tenia deu anys. L'experiència de la guerra quan era una nena es troba a l'arrel del profund compromís de Kadono amb la pau i la felicitat. Va estudiar literatura nord-americana a la Universitat de Waseda i després de la graduació va treballar en una editorial. Un cop casada, va acompanyar el seu marit al Brasil i va viure dos anys a São Paulo. Durant el llarg viatge per anar i tornar del Brasil, va poder ampliar els coneixements sobre diversos països. Aquestes experiències van fer sorgir la seva actitud curiosa i multicultural envers l'activitat creativa. El seu primer llibre es va publicar el 1970 i des d'aleshores n'ha publicat uns 250, que han estat traduïts a deu idiomes. Kadono diu que «començar a llegir un llibre és com obrir una porta a un món diferent. Al final de la història no es tanca, sempre hi ha una altra porta esperant a ser oberta. La gent es posarà a mirar el món d'una altra manera després de llegir un conte, i en certa manera això és el començament. I crec que aquest és l'autèntic plaer de llegir. Espero sincerament que tothom comenci a construir el seu propi conte nou des de l'aquí i ara».

Kadono va rebre el premi Christian Andersen el 2018.

Nana Furiya

Nana Furiya va néixer a Tòquio, al Japó. És il·lustradora i escriptora de més de setanta àlbums il·lustrats per a infants. Després d'il·lustrar *Mekkira Mekkira Dōndon*, un àlbum infantil molt popular escrit per Setsuko Hasegawa i publicat per primera vegada per Fukuinkan el 1985, Nana Furiya va anar a viure a Eslovàquia per estudiar litografia a l'Acadèmia de Belles Arts i Disseny de Bratislava amb el professor Dušan Kállay. Crea àlbums il·lustrats dels quals també escriu el text.

El 2012 va organitzar l'exposició «De mà en mà», que es va inaugurar al Lapidari del Museu Medieval de Bolonya. Hi va convidar il·lustradors d'arreu del món a reflexionar sobre el paper de l'art en temps de catàstrofes, com la provocada pel terratrèmol de Tohoku i l'accident de la central nuclear l'any 2011.

En un dels seus projectes recents també hi va participar el seu marit, el pintor i gravador Peter Uchnár. Les il·lustracions que van fer els dos per a *Pere i el llop* de Prokófiev es van projectar en concerts celebrats durant el festival Seiji Ozawa Matsumoto el 2019. El 2020 l'editorial Kaisei-sha va publicar les il·lustracions en un àlbum amb text de Jun Moriyasu.

Furiya va guanyar la Ploma d'Or de la Biennal Internacional d'Il·lustració de Belgrad el 1999 i va ser seleccionada per als White Ravens del 2021.